

Arrest

nr. 276 959 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 31 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger, geboren op (...) in Tasjkent (Oezbekistan). Toen u twee jaar oud was, verhuisden u en uw vader naar Georgië. U woonde in Jvari en later in Zugdidi. U werd opgevoed door uw vader en diens stiefmoeder. U deed uw legerdienst in Oekraïne en studeerde drie jaar in Voronez (Rusland). Hierna keerde u terug naar Zugdidi. Tijdens de oorlog in Abchazië sloot u zich aan bij een groep verzetsstrijders. Jullie namen af en toe deel aan operaties.

Toen u in 1996 ging vissen in het dorp Otobaia werd u beschoten. Later bleek dat de dader een Abchaziër was wiens broer tijdens de oorlog was overleden. Deze man achtte u en uw groepering verantwoordelijk voor de dood van zijn broer. Om uw veiligheid te garanderen, verhuisde u naar Tsalka. U had gehoord

dat hier werk was. Ongeveer een jaar later, liet u uw gezin naar Tsalka overkomen. In Tsalka werkte u voor het culturele huis en werkte u als muzikant. Van 2007 tot 2013 werkte u als hoofdspecialist voor het districtshuis van Tsalka. U zocht mensen die een meerwaarde konden vormen op vlak van cultuur en stelde hun kandidatuur voor aan het districtshuis. U was eveneens aanhanger van de UNM (United National Movement), de partij van voormalig president Mikheil Saakashvili. U voerde promotie voor Mikheil Saakashvili. In 2013, nadat de UNM de verkiezingen verloor, werd u valselijk beschuldigd van fraude. U werd veroordeeld tot twee jaar effectieve gevangenisstraf, twee jaar voorwaardelijk en een boete van 10.000 lari. U kwam vrij in 2015. Na uw vrijlating was het moeilijk voor u om werk te zoeken en ondervonden u en uw familie financiële problemen.

U verliet Georgië op 3 augustus 2021. U reisde met het vliegtuig vanuit Kutaisi naar Warschau, vanwaar u met een taxi verder reisde naar België. U diende een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten op 19 augustus 2021.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart en het vonnis uit 2014.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U verklaart dat u in Georgië vreest voor het leven van u en uw familie (CGVS p. 5). U vreest dat de Abchaziër die u in het verleden beschoten had, u in de rest van Georgië zou kunnen vinden (CGVS p. 6, 11). U verklaarde verder dat u na uw gevangenisstraf geen werk meer kon vinden, in een huurwoning moest wonen en financiële moeilijkheden had (CGVS p. 7-8, 11). Volgens u is de situatie in Georgië gespannen en weet niemand wanneer de volgende oorlog uitbreekt (CGVS p. 11).

Bij KB van 18 januari 2021 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Eerst en vooral kan er geen geloof gehecht worden aan uw vrees met betrekking tot de Abchaziër die u zou vervolgen omwille van de dood van zijn broer.

Zo dient opgemerkt te worden dat de verklaringen die u aflegde op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en tijdens uw onderhoud op het CGVS helemaal niet consistent zijn. Tijdens uw onderhoud op de DVZ verklaarde u dat u de naam van de persoon die u bedreigd had liever niet wilde geven om de veiligheid van uw vrouw en kinderen niet in gevaar te brengen. U verklaarde tevens dat uw problemen met deze man ongeveer twaalf jaar geleden begonnen, wat zou willen zeggen in het jaar 2009. U zou deze man hebben ontmoet toen u ging vissen in Otobaia en kwam hem nadien nog verschillende keren tegen (CGVS vragenlijst nr. 3.4 en 3.5). Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaarde u echter de persoon die u beschoten had niet te kennen. Moest u geweten hebben wie dit was, had u geprobeerd het probleem zelf op te lossen (CGVS p. 6). Na het incident in Otobaia in 1996 ervoer u geen andere problemen met deze onbekende (CGVS p. 6, 7, 12). Wanneer u geconfronteerd werd met de verklaringen die u had afgelegd tijdens uw onderhoud op de DVZ, beweerde u dat u niet had gezegd dat u uw vervolger kende en dat dit foutief genoteerd werd. U zou slechts hebben gezegd dat, indien u de persoon wel gekend zou hebben, u de naam nog niet zou hebben gegeven (CGVS p. 12). Deze verklaring raakt kant noch wal. Tijdens uw onderhoud op de DVZ verklaarde u immers uitdrukkelijk dat u de naam van uw vijand niet wou geven omwille van de veiligheid van uw gezin dat achterbleef. U verklaarde: "Eenmaal ze (vrouw en kinderen) hier zouden zijn, wil ik jullie zeker de naam geven van de persoon die ik vrees" (CGVS vragenlijst nr. 3.4). U sprak eveneens over de broers van deze persoon, die naar Georgië zouden kunnen komen (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Uit deze verklaringen blijkt helemaal niet dat u uw vervolger niet zou kennen. Bovendien geeft u op geen enkele manier een verklaring voor de tegenstrijdigheden met betrekking tot het moment waarop het incident in Otobaia plaatsvond en met betrekking tot het aantal confrontaties dat zou hebben plaatsgevonden. Het feit dat u inconsistente verklaringen aflegt met betrekking tot de kern van uw relaas: met name uw kennis omtrent de identiteit van uw vervolger, het moment waarop uw problemen begonnen en het aantal incidenten dat er zijn geweest, maakt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw voorgehouden relaas.

Enkele bijkomende vaststellingen bevestigen deze eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Zo is uw gedrag allerm minst in overeenstemming met uw voorgehouden vrees. Hoewel u sinds 1996 zou vrezen voor een Abchaziër die u van de dood van zijn broer beschuldigde, ontvluchtte u Georgië pas in het jaar 2021, 25 jaar na aanvang van uw problemen. U verklaarde hieromtrent dat het pas de afgelopen jaren voor Abchaziërs mogelijk was om naar de Georgische kant van de grens te komen en zich vrij op Georgisch grondgebied te verplaatsen (CGVS p. 12). Deze uitleg overtuigt niet. Bij aanvang van het interview op het CGVS verklaarde u immers dat mensen zich vrijer konden verplaatsen en binnen en buiten konden gaan gedurende de afgelopen tien jaar (CGVS p. 6). Uit beschikbare informatie, die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt bovendien het tegenovergestelde, namelijk dat het steeds moeilijker wordt om de grens over te steken. Zo blijkt dat langs de 'ABL' (Administrative Boundary Line) het borderizationproces sinds 2013 toeneemt. Volgens de Georgische autoriteiten zijn er in 2018 hekken en prikkeldraad geplaatst over een lengte van ongeveer 49 kilometer op een totaal van 145 kilometer. Sinds maart 2017 kunnen mensen de ABL enkel oversteken via de grenspost aan de Enguribrug in het district Zugdidi en in Pakhulani-Saberio in het district Tsalendjikha. Deze laatste is slechts beperkt toegankelijk voor burgers en wordt voornamelijk gebruikt door personeel van de nabijgelegen waterkrachtcentrale. De voornaamste oversteekplaats blijft de Enguribrug. In 2019 en 2020 sloot Abchazië de Enguribrug meermaals weken- of maandenlang om uiteenlopende redenen. Sinds 21 februari 2021 is de Enguribrug opnieuw open, maar er gelden nog steeds beperkingen. Er kan dan ook niet besloten worden dat uw vrees voor deze persoon omwille van de algemene ontwikkelingen in Georgië tijdens de laatste paar jaren voor uw vertrek groter zou kunnen zijn geworden dan voorheen. Het feit dat u nog zo lang in Georgië bent gebleven na aanvang van uw problemen doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees.

Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat uw vrouw en kinderen nog altijd in Georgië verblijven en meer bepaald op dezelfde plek als waar u woonde voor uw vertrek (CGVS p. 4). Nochtans verklaarde u verschillende keren uitdrukkelijk voor het leven van uw vrouw en kinderen te vrezen (CGVS vragenlijst nr. 3.4, CGVS p. 5, 11). Indien zij werkelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming zouden lopen, lijkt het echter weinig geloofwaardig dat zij in Georgië zouden achterblijven. De verklaring dat u niet wist hoe het zou zijn hier in Europa en dat u hen niet wou mee nemen zonder te weten of zij hier onderdak zouden hebben omdat dit anders erg zou zijn voor hen (CGVS p. 11), gaat niet op. Indien hun leven of fysieke integriteit in gevaar zouden zijn in Georgië kan verondersteld worden dat zij samen met u zouden zijn vertrokken, of dat zij u later achterna zouden zijn gereisd – wat echter niet is gebeurd. Deze vaststelling doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees.

U verklaarde geen andere significante problemen te hebben gekend omwille van uw deelname aan de oorlog (CGVS p. 6, 7).

Verder verklaarde u in Georgië onterecht veroordeeld te zijn geweest voor fraude (CGVS p. 5). U legde hiervan een vonnis voor.

Omwille van uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw vrees voor de wraak van een onbekende Abchaziër (cfr. supra), kan niet zomaar voor waar worden aangenomen dat uw veroordeling in Georgië op valse feiten zou zijn gebaseerd.

Daarenboven zijn uw verklaringen omtrent de reden waarom deze zaak tegen u werd gefabriceerd inconsistent. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u werd opgepakt toen Bidzina Ivanishvili aan de macht kwam. Volgens u werden al de mensen die voor de vorige regering hadden gewerkt uit de weg geruimd. Deze zaak werd tegen u gefabriceerd zodat de nieuwe regering hun eigen kandidaat op uw plaats kon zetten (CGVS p. 5). Wanneer u later uitdrukkelijk werd gevraagd waarom deze zaak tegen u gefabriceerd werd verklaarde u opnieuw dat dit was omdat u onder de regering van Sakashvili had gewerkt en de nieuwe regering heel graag hun persoon op uw plaats wilde zetten. Ze wilden dat u het werk zou verlaten en zouden u niet op een andere manier weg krijgen (CGVS p. 5, 9). Wanneer u na de pauze gevraagd werd of u ooit problemen had gehad omwille van uw politieke activiteiten, verklaarde u dat u niet echt rechtstreekse problemen had gekend. U werd aangesproken door een dame van de nieuwe regering die voorstelde dat zij uw plaats zou innemen (CGVS p. 8-9). Toen u later tijdens het interview echter gevraagd werd waarom uw positie zo gewild was, vertelde u plots dat u in het verleden een conflict had gehad met T. T. (...), een collega. Zij zou zeer kwaad op u geweest zijn omwille van dit conflict en zou wraak hebben willen nemen. Zij zou vervolgens haar connecties bij de politie hebben ingeschakeld. R. S. (...), een voormalig politieagent, werd door T. (...) gevraagd om u uit de weg te ruimen en fabriceerde een zaak tegen u (CGVS p. 9-10). Gevraagd of dit dan ging om een persoonlijk conflict en niet zozeer om uw politieke overtuiging verklaarde u: "Ja, dat komt er zo op neer." (CGVS p. 10). Deze twee versies van uw relaas lijken moeilijk met elkaar te rijmen en doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van het gefabriceerde karakter van uw zaak.

U legde een vonnis neer in verband met uw veroordeling. Wanneer u gevraagd werd of uit dit document kon worden afgeleid dat u valselijk werd beschuldigd, verklaarde u dat er bij iemand die wordt opgepakt

en beschuldigd van het aannemen van smeergeld, geen minnelijk voorstel wordt gedaan (CGVS p. 8). Uit het vonnis dat u voorlegde, blijkt dat er na uw veroordeling een bemiddelingsprocedure werd gestart waardoor een deel van uw straf werd opgeschort. U toont echter niet aan met beschikbare informatie dat dit niet de gangbare procedure zou zijn. Dit vonnis kan dan ook niet aantonen dat u ten onrechte werd beschuldigd van fraude en machtsmisbruik.

Wat er ook van zij, u verbleef na uw vrijlating nog zes jaar in Georgië en haalde uw voorgehouden onterechte veroordeling niet aan als de reden voor uw vertrek. U formuleerde evenmin enige vrees bij terugkeer in verband hiermee (CGVS vragenlijst nr. 3.4 en 3.5, CGVS p. 5, 11).

U verklaarde bij terugkeer naar uw land van herkomst financiële moeilijkheden te zullen ervaren en zou na uw vrijlating geen werk meer hebben kunnen vinden (CGVS p. 7-8, 11). Eerst en vooral dient gewezen te worden op het feit dat u na uw vrijlating wel degelijk nog hebt gewerkt. U gaf immers muziekles aan kinderen thuis (CGVS p. 7-8). Bovendien moet worden opgemerkt dat deze problemen van sociaal-economische aard zijn en niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Hoewel u op het einde van uw onderhoud op het CGVS verklaarde dat T. T. (...) u in alles belemmerde en u overal waar u werk zocht geweigerd werd (CGVS p. 10), kan geen geloof gehecht worden aan het feit dat T. (...) hier achter zou zitten. Eerst en vooral bestaan er twijfels bij de geloofwaardigheid van het gefabriceerd karakter van uw zaak (cfr. supra). Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u problemen met T. (...) nooit eerder vermeldde als reden voor uw werkloosheid. Tijdens uw onderhoud op de DVZ verklaarde u (wanneer u gevraagd werd naar enige problemen van algemene aard) dat u het moeilijk had om werk te vinden aangezien u geen blanco strafregister had (CGVS vragenlijst nr. 3.7). U sprak met geen woord over T. (...). Ook tijdens uw onderhoud op het CGVS sprak u initieel niet over deze vrouw. Wanneer u gevraagd werd of u problemen had in Tsalka verklaarde u dat u nergens terecht kon omdat culturele huizen weigeren mensen die gevangen hebben gezeten in dienst te nemen (CGVS p. 7-8). Ook later verklaarde u, wanneer u gevraagd werd naar problemen die u had gehad na uw vrijlating in 2015, dat u met uw strafblad nergens werk kon vinden (CGVS p. 8). Het feit dat u dit probleem met T. (...) aanvankelijk niet vertelt en pas uit uw mouw schudt nadat u werd bevraagd over uw veroordeling, maakt dan ook dat hier geen geloof aan gehecht kan worden. Er kan dan ook niet geconcludeerd worden dat uw financiële problemen of uw probleem met het vinden van werk ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch dat zij een gevolg zijn van enig intentioneel handelen tot vervolging, waardoor er evenmin sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

In verband met uw politieke activiteiten – u verklaarde dat u propaganda voerde voor de UNM van ex-president Saakashvili – dient opgemerkt te worden dat u na 2012 niet meer politiek actief bent geweest. U zou, buiten de problemen in verband met uw werk die reeds eerder werden besproken (cfr. supra) nooit problemen hebben gehad omwille van uw politieke activiteiten (CGVS p. 9). Tijdens uw onderhoud op de DVZ verklaarde u daarenboven dat u geen vrees bij terugkeer heeft in verband met uw politieke activiteiten (CGVS vragenlijst nr. 3.3).

Met betrekking tot uw bewering dat de situatie in Georgië gespannen is en niemand weet wanneer de volgende oorlog uitbreekt (CGVS p. 11) dient verwezen te worden naar het KB van 14 december 2020 waarin Georgië werd vastgesteld als veilig land van herkomst.

De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan voorgaande appreciatie. Uw identiteitskaart bevat louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist. Het door u neergelegd vonnis werd reeds eerder besproken (cfr. supra).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. De Raad wijst verzoekende partij erop dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk heeft gemaakt. In het bijzonder motiveert verwerende partij dat (A) geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar vrees met betrekking tot de Abchaziër die haar zou vervolgen omwille van de dood van haar broer, aangezien (i) zij inconsistente verklaringen aflegt met betrekking tot de kern van haar relaas, met name haar kennis omtrent de identiteit van haar vervolger, het moment waarop haar problemen begonnen en het aantal incidenten dat er zijn geweest, (ii) haar gedrag allerm minst in overeenstemming is met haar voorgehouden vrees, nu zij Georgië pas in het jaar 2021 ontvluchtte, 25 jaar na aanvang van haar problemen, en zij niet aannemelijk maakt dat haar vrees voor deze persoon omwille van de algemene ontwikkelingen in Georgië tijdens de laatste paar jaren voor haar vertrek groter kunnen zijn geworden dan voorheen, en (iii) haar vrouw en kinderen nog altijd in Georgië verblijven en meer bepaald op dezelfde plek als waar zij woonde voor haar vertrek, terwijl indien hun leven of fysieke integriteit in gevaar zouden zijn in Georgië, zoals verzoekende partij voorhoudt, verondersteld kan worden dat zij samen met haar zouden zijn vertrokken, of dat zij haar later achterna zouden zijn gereisd, wat echter niet is gebeurd; (B) wat betreft haar verklaring

dat zij in Georgië onterecht veroordeeld werd voor fraude, (i) omwille van haar ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot haar vrees voor wraak van een onbekende Abchaziër, niet zomaar voor waar kan worden aangenomen dat haar veroordeling in Georgië op valse feiten zou zijn gebaseerd, (ii) haar verklaringen omtrent de reden waarom deze zaak tegen haar werd gefabriceerd inconsistent zijn, (iii) het door haar neergelegde vonnis niet van aard is aan te tonen dat zij ten onrechte werd beschuldigd van fraude en machtsmisbruik, en (iv) zij hoe dan ook na haar vrijlating nog zes jaar in Georgië verbleef, en zij haar voorgehouden onterechte veroordeling niet aanhaalde als reden voor haar vertrek, noch enige vrees formuleerde bij terugkeer in verband hiermee; (C) aangaande haar verklaring bij terugkeer naar haar land van herkomst financiële moeilijkheden te zullen ervaren en na haar vrijlating geen werk meer te hebben kunnen vinden, (i) zij na haar vrijlating wel degelijk nog heeft gewerkt, en (ii) deze problemen van sociaal-economische aard zijn en verzoekende partij hoe dan ook niet aantoonde dat haar financiële problemen of haar probleem met het vinden van werk ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch dat zij een gevolg zijn van enig intentioneel handelen tot vervolging, waardoor er evenmin sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming; (D) in verband met haar politieke activiteiten, (i) verzoekende partij na 2012 niet meer politiek actief is geweest, (ii) zij, buiten de eerder besproken problemen in verband met haar werk, nooit problemen zou hebben gehad omwille van haar politieke activiteiten, en (iii) zij bovendien tijdens haar onderhoud op de DVZ verklaarde dat zij geen vrees bij terugkeer heeft in verband met haar politieke activiteiten; (E) met betrekking tot haar bewering dat de situatie in Georgië gespannen is en niemand weet wanneer de volgende oorlog uitbreekt, verwezen dient te worden naar het KB van 14 december 2022 waarin Georgië werd vastgesteld als veilig land van herkomst; en (F) de door haar voorgelegde documenten niets aan voorgaande appreciatie veranderen.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanbrengt die van aard zijn bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht te plaatsen.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij op algemene wijze stelt dat de contradicties en omissies in haar verklaringen niet van aard zijn om tot de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas te besluiten, stelt de Raad evenwel vast dat de in de bestreden beslissing vastgestelde inconsistenties en omissies betrekking hebben op kernelementen van haar asielrelaas en dan ook wel degelijk afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen. Immers wordt er in de bestreden beslissing op gewezen dat (i) wat betreft de vrees met betrekking tot de Abchaziër die haar zou vervolgen omwille van de dood van zijn broer, zij inconsistente verklaringen aflegt inzake haar kennis omtrent de identiteit van haar vervolger, het moment waarop haar problemen begonnen en het aantal incidenten dat er zijn geweest, (ii) wat betreft haar beweerde onterechte veroordeling voor fraude, zij inconsistente verklaringen aflegt over de reden waarom deze zaak tegen haar werd gefabriceerd, en (iii) wat betreft haar bewering dat zij na haar vrijlating geen werk meer zou hebben kunnen vinden, zij pas op het einde van het onderhoud op het Commissariaat-generaal plots beweerde dat T. T. haar in alles belemmerde, terwijl zij eerder haar problemen met T. nooit eerder vermeldde als reden voor haar werkloosheid. Van verzoekende partij mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij over deze kernelementen van respectievelijk haar vrees voor de Abchaziër, de volgens haar onterechte veroordeling voor fraude en haar beweerde werkloosheid sinds haar vrijlating consistente verklaringen kan afleggen. De vaststelling dat zij hierin niet slaagt, ondergraaft dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden problemen in Georgië.

2.2.5. In zoverre verzoekende partij meent dat geen rekening gehouden mag worden met haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, en dit omdat het gehoor er erg chaotisch verliep en kort was, zij er niet bijgestaan werd door een raadsman, en er geen enkele privacy was, merkt de Raad vooreerst op dat het betoog van verzoekende partij dat het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken erg chaotisch verliep en dat er geen enkele privacy was een loutere *post-factumbewering* betreft. Uit het verslag van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt op geen enkele manier dat dit interview op een 'erg chaotische' manier verliep en dat het vertrouwelijke karakter van haar verklaringen aldaar niet zou zijn gewaarborgd (zie administratief dossier, stuk 7, vragenlijst CGVS).

Bovendien gaf verzoekende partij bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, gevraagd naar het verloop van haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, aan dat het interview normaal verlopen was, dat haar verklaringen achteraf aan haar werden voorgelezen, dat hetgeen men voorlas correct was en dat zij in het kort alle redenen voor haar verzoek had kunnen vertellen (notities CGVS, p. 2). Verzoekende partij toont dan ook allerminst *in concreto* aan dat de omstandigheden tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken van die aard zouden zijn geweest dat zij verhinderd was om haar asielmotieven er op een adequate wijze naar voor te brengen.

Waar verzoekende partij duidt op de korte duur van het interview, wijst de Raad erop dat, ondanks het feit dat voormelde vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, van verzoekende partij mag worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Uit de voorafgaande verklaring aan de vragenlijst blijkt immers dat aan verzoekende partij de noodzaak werd medegedeeld dat zij de vragen zo correct mogelijk moet beantwoorden en dit met alle bewijselementen waarover zij beschikt, evenals de risico's die zij loopt indien deze raadgevingen niet worden opgevolgd (vragenlijst CGVS, 'Voorafgaand advies'). Daar verzoekende partij dit document heeft ondertekend, kan worden vastgesteld dat zij perfect op de hoogte was van het feit dat het afleggen van leugenachtige en onvolledige verklaringen een terugleiding naar haar land kon impliceren. Verder blijkt nergens uit deze vragenlijst dat verzoekende partij een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij haar asielmotieven diende uiteen te zetten en de vragen te beantwoorden en werd haar bij de invulling van voormelde vragenlijst bij vragen 3.4 en 3.5 de gelegenheid geboden haar asielrelaas zelf te vertellen. Verzoekende partij kan dan ook geenszins volstaan met een verwijzing naar de korte duur van het interview om een ander licht te werpen op (i) de vaststelling in de bestreden beslissing dat zij inzake de Abchaziër die haar zou vervolgen omwille van de dood van zijn broer bij de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk liet uitschijnen dat zij de naam van deze persoon kende, doch om veiligheidsredenen niet wilde geven, terwijl zij op het Commissariaat-generaal dan weer verklaarde niet te weten wie deze persoon was die haar beschoten had, en (ii) de vaststelling dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken het feit dat zij na haar vrijlating moeilijk werk kon vinden louter toeschreef aan het gegeven dat zij geen blanco strafregister had, en nergens aangaf dat T. T. hierachter zou zitten, zoals zij nochtans op het einde van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal beweerde.

Inzake de opmerking van verzoekende partij aangaande het gebrek aan bijstand door een raadsman tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, wijst de Raad erop dat geen enkele wet of rechtsregel voorziet in de aanwezigheid van een advocaat wanneer een verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken zijn verklaring aflegt. Verder duidt de Raad erop dat bij aanvang van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken aan verzoekende partij werd duidelijk gemaakt dat zij de waarheid diende te vertellen en dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg kunnen hebben dat het verzoek om internationale bescherming wordt verworpen (vragenlijst CGVS, 'Voorafgaand advies'). Verzoekende partij was derhalve perfect op de hoogte van de noodzaak een correct feitenrelaas naar voren te brengen. Bovendien toont verzoekende partij niet aan hoe de door haar op de Dienst Vreemdelingenzaken weergegeven versie van haar asielrelaas anders zou kunnen zijn geweest door de aanwezigheid van een raadsman.

2.2.6. Wat voorts de uitleg van verzoekende partij betreft dat zij Georgië zonder haar gezin heeft verlaten omdat zij vreesde voor haar leven, doch hoopte dat haar gezin snel zou kunnen nakomen, dat dit echter nog niet is gelukt en dat ondertussen haar echtgenote bedreigd werd op haar werk en zij thans niet meer buitenkomt, acht de Raad het evenwel geenszins plausibel dat indien haar vrouw en kinderen werkelijk een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden lopen, zij in Georgië zouden zijn achtergebleven en zelfs op dezelfde plek zijn blijven wonen als waar verzoekende partij woonde voor haar vertrek. De vaststelling dat zij klaarblijkelijk niet samen met verzoekende partij zijn vertrokken, noch haar later achterna zijn gereisd, doet dan ook wel degelijk verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar voorgehouden vrees voor de Abchaziër en haar bewering dat zij ook voor het leven van haar gezinsleden vreest. Dat haar echtgenote bedreigd zou zijn geweest op haar werk en thans niet meer zou buitenkomen, betreft verder een blote bewering die verzoekende partij op geen enkele wijze staft.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij nog opwerpt dat in het vonnis uiteraard niet zal staan dat zij verkeerdelijk werd veroordeeld en dat de beschuldigingen gefabriceerd waren, en dat zij onmogelijk kan bewijzen dat het een valse beschuldiging betreft, benadrukt de Raad evenwel dat in de bestreden beslissing in dit verband tevens wordt vastgesteld dat verzoekende partij inconsistente verklaringen aflegt over de reden waarom deze zaak tegen haar zou zijn gefabriceerd, hetgeen reeds haar bewering dat het valse beschuldigingen betreffen danig ondermijnt. Door verwerende partij wordt dan ook vervolgens terecht vastgesteld dat het door haar bijgebrachte vonnis hierop geen ander licht werpt, nu uit dit document op geen enkele wijze kan worden afgeleid dat zij valselijk werd beschuldigd. Daarenboven dient in verband met haar bewering in Georgië valselijk te zijn beschuldigd voor fraude hoe dan ook gewezen te worden op de pertinente vaststelling van verwerende partij dat verzoekende partij na haar vrijlating nog zes jaar in Georgië verbleef, zij haar voorgehouden onterechte veroordeling niet aanhaalde als de reden voor haar vertrek en zij evenmin enige vrees formuleerde bij terugkeer in verband hiermee. Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen.

2.2.8. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Georgië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 27 januari 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Georgië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT